

اَلَن بَدیو: در این اوضاع اپیدمی، اعتبار دهیم به چشم‌اندازهای مبتنی بر سیاستی نوین با هدفی استراتژیکی



“این کتاب به ما می‌گوید که در این اوضاع، ما باید به چشم‌اندازهای مبتنی بر سیاستی نوین با هدفی استراتژیکی توجه کنیم. این کتاب به ما می‌گوید که در این اوضاع، ما باید به چشم‌اندازهای مبتنی بر سیاستی نوین با هدفی استراتژیکی توجه کنیم.”

[برای خواندن نوشته به زبان فرانسه در این جا کلیک کنید](#)

[برای خواندن نوشته به زبان انگلیسی در این جا کلیک کنید](#)

در 21 مارس 2020، اَلَن بَدیو، فیلسوف معاصر فرانسوی، متنی درباره‌ی اوضاع کنونی در شرایط اپیدمیِ کوید-19، زیر عنوان

«درباره‌ی **معماری** **معماری** **معماری**» منتشر می‌کند. در زیر، چکیده‌ی کوتاهی از آن را به آگاهی خواننده می‌رسانیم. برای مطالعه‌ی متن کامل، به زبان اصلی آن، فرانسه، و یا ترجمه‌ی آن به انگلیسی، علاقه‌مندان می‌توانند به لینکهای ذکر شده در پایان این نوشته رجوع نمایند.

نوشتار جدید بَدیو ناظر بر اوضاع و احوالی است که اپیدمیِ کوید-19 در فرانسه ایجاد کرده است. روی سخن او اما بیشتر با فعالان سیاسی- نظری در فرانسه می‌باشد. او، در عین حال در نوشته‌اش، به طور خاص و با جسارت، با پندارهای پوچ و یاوه گویی‌هایی که در برخورد به پاندِمی و نتیجه‌گیری از آن توسط شبکه‌های مجازی و برخی گرایش‌ها تبلیغ می‌شوند، به مقابله برمی‌خیزد.

از همان ابتدا، بادیو موضع ویژه‌ی خود را نسبت به وضعیتِ اپیدمی روشن می‌سازد. از نظر او «**باید بدانیم که همه‌ی این‌ها به‌همه‌ی ما مربوط است**». اپیدمیِ کنونی، با این که این‌بار، بنا بر ویژگی‌هایش، مرگ‌آور تر و جهان‌گیرتر است، اما به گونه‌ای، از نقطه نظر یک بیماری همه‌گیرِ ویروسی، پدیداری استثنائی و بی‌سابقه نیست. پیش از این نیز در سال‌های گذشته، دنیا با شکل‌ها و نام‌های دیگری از اپیدمی – چون ایدز، ویروسِ اِـبولا، سارس و غیره – رو به رو شده است. در نتیجه، به گفته‌ی او: **«ما با باکتری‌ها و ویروس‌ها رو به رو نیستیم»**.

سپس، با این که موضوع اصلی گفتار او چیز دیگری است، بَدیو دست به توضیحِ کلیِ شرایط پیدایش و شیوع ویروس کرونا میزند. ماجرای اپیدمی با انتقال این ویروس از حیوان به انسان (از جنسی به جنسی دیگر) در استان ووهان چین آغاز میشود: «
در استان ووهان چین، در سال ۲۰۱۹ میلادی، یک نفر مبتلا به بیماری ناشناخته شد. این فرد به بیمارستان رفت و پزشکان سعی کردند تا او را درمان کنند، اما موفق نشدند. بعد از مدتی، دو نفر دیگر نیز به بیمارستان آمدند و سپس تعداد بیشتری از افراد مبتلا شدند. در نهایت، مقامات محلی تصمیم گرفتند تا همهٔ مردم ووهان را قرنطینه کنند. در روزهای اول، هیچ‌کس نمی‌دانست که این بیماری چیست و چگونه منتقل می‌شود. اما در همین جا بَدیو هشدار میدهد که ریشه‌های گسترش جهانی بیماری را نباید از راه «
عدم رعایت بهداشت عمومی» (که منظور ضدچینی است) توضیح داد، بلکه عامل اصلی را می‌بایست در وضعیت کنونی بازار جهانی‌شده و تضادهای ساختاریِ دنیای کنونی ما نشان داد:

[illegible]

0 000) 0000 0 (000000 000000 000000 0 00000) 000 00000000000000
 00000 00000000000 0000 00 00000000 00000000 0000 00 0000 (0000
 «. 000000

اما گفتار بدیو، بیشتر متوجه جریان‌هایی است که به‌ویژه از راه شبکه‌های مجازی و اجتماعی، دست به پخش اکاذیب و “تئوری‌هایی می‌زنند که از کمترین اساس علمی تهی می‌باشند. او می‌نویسد:

[illegible]

در همین راستا، رادیو گرایش‌ها مختلف در برخورد به اپیدمی کرونا را به چند نوع تقسیم می‌کند. این دسته‌بندی را به‌طور کامل در زیر از قول رادیو می‌آوریم. چون، افزون بر اهمیت سیاسی و نظری آن، ویژگی نظرگاه رادیو را نیز نشان می‌دهد. انتقاد و افشاگری او در این جا البته متوجه جریان‌ها و گرایش‌ها فرانسوی است اما خوب میدانیم که می‌توان نقد رادیو را به همه جا و همه‌ی کشورها تعمیم داد.

[illegible][illegible]

00000 00 000000 00 00 00000000 0 000 0000 00000 0000 0000 -
 . 000000000 00 000 00 000 000000 00 00000 00000000

[illegible]

در این مقاله، به بررسی نقش و جایگاه «فرانسه» در اندیشه و فعالیت‌های آنتوان گستر در ایران می‌پردازیم. در این مقاله، به بررسی نقش و جایگاه «فرانسه» در اندیشه و فعالیت‌های آنتوان گستر در ایران می‌پردازیم. در این مقاله، به بررسی نقش و جایگاه «فرانسه» در اندیشه و فعالیت‌های آنتوان گستر در ایران می‌پردازیم.

به طور کلی، درسی که به‌دیو از این اوضاع می‌گیرد این است که اپیدمی کنونی در فرانسه هیچ نتیجه‌ی سیاسی ملموسی در کشورش ایجاد نکرده است. او می‌نویسد: «فرانسه در این دوره، به‌جای آنکه به‌عنوان یک قدرت جهانی مطرح شود، به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای در حال فروپاشی است. این وضعیت، فرصتی برای بازنگری در نظام بین‌الملل و تلاش برای ایجاد یک نظام جدیدتر است.»

سرانجام فیلسوف فرانسوی با این نتیجه‌گیری نظری - سیاسی جستار خود را به اتمام می‌رساند:

«فرانسه در این دوره، به‌جای آنکه به‌عنوان یک قدرت جهانی مطرح شود، به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای در حال فروپاشی است. این وضعیت، فرصتی برای بازنگری در نظام بین‌الملل و تلاش برای ایجاد یک نظام جدیدتر است. [فرانسه] در این دوره، به‌جای آنکه به‌عنوان یک قدرت جهانی مطرح شود، به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای در حال فروپاشی است. این وضعیت، فرصتی برای بازنگری در نظام بین‌الملل و تلاش برای ایجاد یک نظام جدیدتر است. [trans-national] در این دوره، به‌جای آنکه به‌عنوان یک قدرت جهانی مطرح شود، به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای در حال فروپاشی است. این وضعیت، فرصتی برای بازنگری در نظام بین‌الملل و تلاش برای ایجاد یک نظام جدیدتر است. [منظور دورانی است که از مانیفست کمونیست تا کمون پاریس می‌رود] در این دوره، به‌جای آنکه به‌عنوان یک قدرت جهانی مطرح شود، به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای در حال فروپاشی است. این وضعیت، فرصتی برای بازنگری در نظام بین‌الملل و تلاش برای ایجاد یک نظام جدیدتر است. واقعاً موجود از انقلاب اکتبر 1917 تا فروپاشی این سیستم در دهه‌ی 1980 است...»

در این مقاله، به بررسی نقش و جایگاه «فرانسه» در اندیشه و فعالیت‌های آنتوان گستر در ایران می‌پردازیم. در این مقاله، به بررسی نقش و جایگاه «فرانسه» در اندیشه و فعالیت‌های آنتوان گستر در ایران می‌پردازیم. در این مقاله، به بررسی نقش و جایگاه «فرانسه» در اندیشه و فعالیت‌های آنتوان گستر در ایران می‌پردازیم.

لینک‌های رجوع به نوشته‌ی آنتوان گستر: [لینک‌های رجوع به نوشته‌ی آنتوان گستر](#)

<https://urlz.fr/ccmV> : پی دی اف به زبان انگلیسی

<https://urlz.fr/ccmP> : پی دی اف به زبان فرانسه

گزارش از شیدان وثیق

فروردین 1399 - مارس 2020

هر روزتان نوروز
نوروزتان پیروز



در بهاری دیگر
بسازیم همچو سی مرغ
جهان دگر را

هر روزتان نوروز نوروزتان پیروز

به امید برپایی
جمهوری و دموکراسی و لائیسته
در ایران

در بهاری دیگر
بسازیم همچو سی مرغ
جهان دگر را

هر روزتان نوروز نوروزتان پیروز
به امید برپایی
جمهوری، دموکراسی و لائیسته
در ایران



**نسرين ستوده را فوراً آزاد
کنید!**

**ویدئویی از
عفو بین‌الملل
برای آزادی
نسرين ستوده
18 مارس 2019**

<http://nedayeazady.org/wp-content/uploads/2020/03/nasrin-sotoudeh-video-amnesty->

روزشمار رویدادهای کارگری در ایران: بهمن 1398

از انتشارات نهادهای همبستگی با کارگران در ایران
- خارج کشور

تهیه و تنظیم توسط

فعالین نهادهای همبستگی با کارگران در ایران -
کلن

(11)

[در اینجا کلیک کنید](#)

درگذشت فریبرز رئیس‌دانا



بیا نیهی کا نون نویسندگان ایران

درگذشت فریبرز رئیس‌دانا ضایعه‌ای بزرگ برای کانون نویسندگان ایران، جامعه فرهنگی و ادبی مستقل، جامعه مدنی و کنشگران صنفی کشور است. کانون نویسندگان ایران درگذشت او را به خانواده‌اش و به مردم ایران تسلیت می‌گوید و امیدوار است در اولین زمان ممکن مراسم یادبودی درخور قدر و الای او برگزار کند

کانون نویسندگان ایران - رئیس دانا

فریبرز رئیس‌دانا، نویسنده، اقتصاددان و عضو قدیمی و برجسته‌ی کانون نویسندگان ایران که در تاریخ بیستم اسفند ۱۳۹۸ به دلیل احتمال ابتلا به ویروس کرونا در بیمارستان تهرانپارس بستری شد، ساعت پنج صبح دوشنبه بیست و ششم اسفند ماه درگذشت.

فریبرز رئیس‌دانا نویسنده‌ای آزادی‌خواه، روشنفکری متعهد و برابری‌طلب، اقتصاددانی پرآوازه، صدای بی‌صدایان و زبان گویای کارگران و فرودستان و مدافع سرسخت آزادی اندیشه و بیان بی‌هیچ حصر و استثنا بود. دارای شخصیتی ممتاز و چند وجهی بود و همزمان در عرصه‌های مختلف فعالیت‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی حضور همزمان و مداوم داشت. فعالان کارگری، کنشگران محیط زیست و فعالان حوزه‌ی زنان از یاری‌اش برخوردار بودند، پژوهشگران حوزه‌های مختلف علوم اجتماعی از دانش و بینش او بهره می‌بردند و شاعران و نویسندگان آرای انتقادی او را ارج می‌نهادند. از این رو از محبوب‌ترین روشنفکران زمانه‌ی ما بود و جمع کثیری از مردم، صداقت و شجاعت او را در بیان حقایق و افشای فساد گسترده‌ی حاکم بر اقتصاد و سیاست کشور می‌ستودند. چنین ویژگی‌هایی سبب شد که حاکمیت، حضور او را که از مجرب‌ترین استادان علم اقتصاد بود، در دانشگاه‌های کشور تاب نیاورد؛ با احضارها و بازجویی‌های مکرر آزارش دادند و به جرم انتقاد از سیاست‌های اقتصادی کشور و پیش‌بینی عواقب زیان‌بار اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها که به فقیرتر شدن اقشار فقیر جامعه انجامید، به زندان محکومش کردند.

فریبرز رئیس‌دانا از امضاءکنندگان متن ۱۳۴ نویسنده بود و در دو دهه‌ی گذشته در کانون نویسندگان ایران همواره حضوری موثر داشت. پس از قتل جنایتکارانه‌ی محمد مختاری و محمدجعفر پوینده لحظه‌ای از خونخواهی و ادامه دادن راه آنها باز نایستاد. حضور همه ساله‌ی او

در مراسم سالگردِ آن دو، حتی هنگامی که از بیماری سرطان رنج می‌برد، مایه‌ی دلگرمی و الگوی وفاداری و مقاومت برای اعضای کانون نویسندگان ایران بود. وی سه دوره عضو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران بود و در آخرین مجمع عمومی (بهمن ۱۳۹۷) به عنوان بازرس مالی کانون برگزیده شد. به پاس دو دهه همدلی و همراهی‌های بی دریغش، کانون نویسندگان ایران در اسفند ماه سال ۱۳۹۵ مراسم بزرگداشت او را برگزار کرد.

فریبرز رئیس‌دانا در شرایطی چشم از جهان فروبست که کشور ما را بحرانی عمیق و فاجعه‌بارناشی از شیوع ویروس کرونا فراگرفته است. او از میان ما رفت، بی آن که محقق شدن آرمان‌های شریف انسانی‌اش را به چشم ببیند و شاهد برچیده شدن بساط سانسور، استثمار، فقر و نابرابری باشد. با این وجود با ده‌ها اثر ارزشمند که در زمینه‌ی اقتصاد سیاسی، شعر و نقد ادبی از خود به یادگار گذاشت، بذر امید و مبارزه برای تحقق برابری و آزادی اندیشه و بیان بی هیچ حصر و استثنا را در جامعه‌ی ما پراکند.

درگذشت فریبرز رئیس‌دانا ضایعه‌ای بزرگ برای کانون نویسندگان ایران، جامعه‌ی فرهنگی و ادبی مستقل، جامعه‌ی مدنی و کنشگران صنفی کشور است. کانون نویسندگان ایران درگذشت او را به خانواده‌اش و به مردم ایران تسلیت می‌گوید و امیدوار است در اولین زمان ممکن مراسم یادبودی درخورِ قدرِ والای او برگزار کند.

کانون نویسندگان ایران

۲۷ اسفند ۱۳۹۸

سال کرو نومی

حسن بهگر

سال کرونومی می گویم مثل سال وبایی و طاعون. بلایی است که برای همه جهان رسیده ولی برای کشور بلادیده ما همین یکی کم بود تا تراژدی این ملت اسیر را کامل کند.



بحران های ناشی از بلایای طبیعی یا حملات تروریستی ، شیوع بیماری و... برای هرکشوری رخ می دهد. اینها حوادث غیر مترقبه ای است که معمولاً کسی انتظارشان را ندارد، ولی چون مسأله مرگ و زندگی شهروندان مطرح است، نمونه ی خوبی است از میزان درک مسئولیت حاکمان و شیوه ی مملکتداری آنها. حتی این بلا هم ملایان را از رفتار همیشگیشان منحرف نکرده است. هنوز در بوق خرافات می دمند و هنوز سعی می کنند تقصیرها را گردن هم بیندازند و مردم هم متوجه عدم صداقت رژیم هستند که دروغگویی اش اظهرمن الشمس است و هر مسئول بی مسئولیتی یک چیزی می گوید.

تأخیر در خبررسانی بموقع بیماری کرونا و پیشگیری از شیوع آن و ناتوانی در رساندن کمک های اولیه موجب خشم شدید مردم شده. ولی حکام، درکمال بی غیرتی، چون ناتوان از مدیریت هستند، فقط برای کفن و دفن مرده ها فتوا صادر می کنند. یعنی همان چیزهایی که در حوزه یاد گرفته اند. بی کفایتی و بی لیاقتی رژیم مسخره عالم شده و بی آبرویی گردن همه ی ایرانیان را گرفته.

آنچه که در کشورهایی که حساب و کتاب سرشان می شود و زندگی شهروندان نشان برایشان ارزش دارد، دیده ایم اینست که در این مواقع یک تیم بحران درست می کنند و یک روابط عمومی که به مردم پاسخ بگویند و مردم را بسیج کنند و همیاری آنان را جلب نمایند. خبررسانی باید از یک منبع مورد اطمینان پخش شود تا شایعات مردم را بیشتر نترساند. ولی طبق معمول حکومتی که توتالیتراست فقط در سرکوب همه وسایل را به کار می گیرد ولی در سایر امور درمانده است. بازار شایعات داغ است و هرکسی طبابت میکند و یک نسخه ای می نویسد و مردم بیچاره به هر چه دستشان برسد برای نجات جانشان متوسل می شوند. حکایت ملانصرالدین است که به زنش خرجی و نان و غذا نمی داد ولی او را روزانه مرتب کتک می زد. وقتی همسایگان به او اعتراض کردند که ملا این چه حرکتی است ، می گفت اگر او را کتک زنم چه جوری ثابت کنم که من شوهر او هستم.

سرعت عمل در مواقع بحرانی حرف اول را می زند. ولی وقتی طائب رئیس اطلاعات سپاه خبر رسانی را دو هفته محض بهره گیری سیاسی به تعویق می اندازد تا خللی در انتخابات و تظاهرات 22 بهمن وارد نیاید، اوضاع از کنترل خارج می شود و عمق نادانی و نفهمی مدیران کشور به نمایش درمی آید.

این بار تفاوتی که ایران با سایر جوامع پیدا کرده، افرون بر داشتن یک دولت نالایق و سرکوبگر، نوعی بی قیدی نیز هست که همه جا را گرفته. مردمی که همواره با بحران زیسته اند، نومیدانه مرگ را هم به مسخره گرفته اند و در حقیقت از شدت نومیدی به استقبال مرگ شتافته اند. در جایی که صحبت از قرنطینه است، مردم اقدام به مسافرت می کنند گویی به زبان بی زبانی می گویند ای مرگ بیا که زندگی ما را کشت!

حاکمان باید سیاست مشخص و استراتژی معینی داشته باشند که دیگران را موظف به تبعیت از آن بکنند و متخلفین را مجازات کنند. ولی در این بحران بقدری آشفتگی وجود دارد که حکومت تا این ساعت نتوانسته است بر دستپاچگی غلبه کند و مراکز متعدد تصمیم گیری بر این مشکلات افزوده است. با وجودی که در چند شهر مانند گیلان و قم وضع فوق العاده و بالاتر از قرمز گزارش می شود هنوز قرنطینه ای در کار نیست.

حکومت ها معمولاً در این مواقع فرصتی می یابند تا مشروعیتی از مردم کسب کنند ولی برای حکومتی سرکوبگر که همین چندی پیش کشتار آبانماه را بر جنایات قبلی افزوده این سهل انگاری و بی مسئولیتی که منجر به کشتار هموطنان ما شده از یاد کسی نخواهد رفت و سرانجام کتاب سراسر ننگ زندگی ننگین این رژیم را خواهد بست.

حسن بهگر

چهارشنبه - 21 اسفند 1398

2020-03-11

برگرفته از سایت www.iranliberal.com